

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

FRAMAT s.r.o.,
se sídlem Dr. Nejedlého 279, Mochov,
zastoupený advokátkou JUDr. Markétou Němcovou,
se sídlem Riegrova 1378/1, Brno,

proti
žalovanému

Odvolací finanční ředitelství
se sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2013, č. j 30729/13/5000-24700-700290,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:**I.****Základ sporu**

1. Žalobce v žalobě uvedl, že napadeným rozhodnutím ze dne 10. 12. 2013 žalovaný změnil rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 5. 2. 2013, č. j. 35677513/2102-04711-204363, tak, že odvod vyměřený žalobci za údajné porušení rozpočtové kázně snížil z původní částky 3 860 000 Kč na 1 600 000 Kč.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce na základě rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 23/2007 o poskytnutí finanční podpory ze dne 15.10.2007, Dohody o finanční podpoře projektu dle Programu pro podporu tvorby nových pracovních míst v regionech nejvíce postižených nezaměstnaností č.j. PR-JE-4/2007 uzavřené dne 15. 11. 2007 s Českou republikou - Úřadem práce v Jeseníku včetně Přílohy č. 1 k Dohodě č.j. PR-JE-4/2007, a Dodatek č. 1 k této Dohodě ze dne 9. 11. 2011 obdržel v roce 2007 finanční podporu na tvorbu nových pracovních míst v realizujícím projektu „Zavedení výroby fasádních barev“ v okrese Jeseník. Podpora byla poskytnuta na vytvoření 20 nových pracovních míst ve výši 200 000,- Kč na jedno nově vytvořené pracovní místo, maximálně však do výše 60 % vynaložených uznatelných nákladů podle bodu 4.5 Programu, přičemž pro vytvoření dohodnutého počtu míst byla stanovena lhůta počínající rozhodným dnem a končící dnem 31. 12. 2010. Daňový subjekt byl podle Dohody ve znění Dodatku č. 1 povinen zachovat počet vytvořených pracovních míst, na která byla poskytnuta finanční podpora po dobu nejméně tří kalendářních let od konce kalendářního roku, ve kterém byly poprvé splněny podmínky vytvoření a obsazenosti 10 míst.
3. Žalovaný dále uvedl, že v době od 14. 12. 2011 do 30. 1. 2013 byla u žalobce provedena daňová kontrola poskytnuté finanční podpory ve výši 3 860 000,- Kč, při které správce daně zjistil porušení rozpočtové kázně při jejím použití. Výsledek kontrolního zjištění je podrobně popsán ve zprávě o daňové kontrole č.j. 247766/13/2102-04711-204368 projednané s daňovým subjektem dne 30. 1. 2013. Správce daně zjistil, že žalobce nedodržel některé z povinností, které mu byly stanoveny Dohodou ve znění Dodatku č. 1 v článku 2, jmenovitě v bodech 2.1, 2.2, 2.3 a 2.7. Nedodržením těchto povinností žalobce porušil podmínky, za kterých mu byla finanční podpora poskytnuta, a tím neoprávněně použil prostředky poskytnutých ze státního rozpočtu dle § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech a porušil rozpočtovou kázeň dle § 44 odst. 1 písm. b) tohoto zákona. Správce daně mu proto platebním výměrem č.j. 356775/13/2102-04711-204368 ze dne 5. 2. 2013 věmřil odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši poskytnuté finanční podpory, tedy 3 860 000,- Kč.
4. Odvolací orgán k námitkám uvedeným v odvolání uvedl, že správce daně prováděl kontrolu skutečností rozhodných pro vznik povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně dle § 44 zákona o rozpočtových, tudíž že správce daně hodnotil také, zda byl výdej finančních prostředků realizován v souladu s podmínkami, za kterých byly veřejné prostředky poskytnuty a k jejichž dodržování se žalobce v uzavřené Dohodě zavázal. Jelikož na poskytnutí dotace není právní nárok, je její příjemce povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též podmínky stanovené v dohodě o poskytnutí. Povinností správce daně bylo ověřit plnění ustanovení zákonem stanovených podmínek, nikoli posuzovat a zabývat se důvody, které daňovému subjektu znemožňovaly řádné naplnění Dohody ve znění Dodatku.
5. Dále žalovaný poukázal na to, že původní lhůta pro splnění podmínek Dohody byla již jednou prodloužena, a další prodloužení již nebylo přípustné. Podle Dohody byl žalobce povinen vrátit poskytnutou částku finanční podpory, a to nejpozději do 30 kalendářních dnů od písemného

zaslání zamítavého stanoviska poskytovatele k možnosti dodatku do státního rozpočtu prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu. Správce daně usoudil, že podle podmínky 2.7 Dohody ve znění Dodatku č. 1 byl žalobce povinen vrátit poskytnutou částku finanční podpory v plné výši do 27. 1. 2011, přičemž tím, že ji do tohoto termínu nevrátil, došlo k neoprávněnému zadržení prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu. Správce daně vyměřil dle § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 3 860 000 Kč. Vzhledem k tomu, že žalobce daňový subjekt sice do stanoveného termínu nevytvořil a neobsadil požadovaných 20 nových pracovních míst v okrese Jeseník vytvořených projektem, ale vytvořil a obsadil jich dvanáct, a současně provedl investice, k nimž se zavázal, žalovaný konstatoval, že žalobce měl podle bodu 6.4 Dohody ve znění Dodatku č. 1 vrátit prostřednictvím příslušného finančního úřadu do dne 30. 1. 2011 část poskytnuté finanční podpory odpovídající násobku částky 200 000,- Kč a počtu pracovních míst chybějících do počtu míst podle bodu 2.1 Dohody, tedy částku ve výši 1 600 000 Kč. Žalovaný proto dospěl k závěru, že žalobce nedodržením podmínek stanovených v bodě 2,1, 2.2 a 6.4 Dohody ve znění Dodatku č. 1 neoprávněně použil dotaci poskytnutou ze státního rozpočtu, čímž porušil rozpočtovou kázeň dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, a výši odvodu do státního rozpočtu žalovaný po přezkoumání změnil na částku 1 600 000,- Kč.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. V žalobě žalobce uvedl, že žalovaný se nijak nevypořádal s tvrzením žalobce, že kontrola využití prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu proběhla formálně a omezila se pouze na základní skutková zjištění, z nichž si však kontrolní orgán nemohl učinit relevantní za věr o tom, zda žalobce rozpočtovou kázeň porušil a v jaké míře.
7. Žalobce nijak nezpochybňuje právní názor Nejvyššího správního soudu, vyjádřený v rozsudku sp. zn. 2 Afs 8/2005 z 19. 5. 2005, o tom, že na dotaci z veřejných prostředků není právní nárok a že její poskytovatel má plné právo vyvážit svou dobrou vůli stanovením přísných podmínek, avšak podle jeho názoru takové podmínky nesmějí jít nad rámec možného plnění, a to nejen právně, ale také fakticky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí paušálně odmítl námitku žalobce o nesprávném, resp. neúplném zjištění skutkového stavu. Navíc takto povrchně a formálně zjištěný stav nepodřadil pod ustanovení Dohody o finanční podpoře projektu, která měl žalobce porušit, resp. tato ustanovení vyložil jednostranně v neprospěch žalobce.
8. Podle článku 2.1 uvedené Dohody byl žalobce povinen ve stanovené lhůtě vytvořit a obsadit nejméně dvacet nových pracovních míst. Kontrolní orgán při kontrole však zkoumal pouze stav věci ke dni 31. 12. 2010 a nevzal v úvahu změny v počtu zaměstnanců, na které žalobce neměl a nemohl mít vliv.
9. Dohoda však nedefinuje pojmy „vytvoření“ a „obsazení“ pracovního místa, což ale nelze přičítat žalobci k tíži. Zatímco „vytvoření nového pracovního místa“ bylo výlučně v dispozici žalobce, neboť vznik nového pracovního místa závisel na jeho aktivním působení, u obsazení pracovního místa je nezbytná součinnost se zaměstnancem. Žalobce měl na obsazení nového pracovního místa vliv pouze tak, že jako zaměstnavatel vybíral uchazeče, kteří z jeho pohledu nejlépe splňovali předpoklady pro výkon práce na daném místě. S výběrem uchazečů je nepochybně spojena určitá odpovědnost, zejména jedná-li se o pracovní místa, jejichž vznik umožňuje dotace z veřejných rozpočtů. Na druhou stranu má však žalobce za to, že tato odpovědnost nemůže být absolutně objektivní a že mu nelze přičítat k tíži například jednostranné zrušení pracovního poměru zaměstnancem ve zkušební době nebo jeho výpověď.

10. Žalobci nelze klást k tíži ani to, pokud pracovní poměr se zaměstnancem na nově vytvořeném pracovním místě ukončil z důvodu uvedeného v § 54 zákoníku práce. Žalobce důvodně předpokládal, že v oblasti s vysokou nezaměstnaností si noví zaměstnanci budou práce vážit a budou ji podle toho vykonávat. Není jeho vinou, pokud se tento předpoklad naplnil pouze zčásti. I podle judikatury nelze vždy po zaměstnavateli spravedlivé požadovat, aby zaměstnance nadále zaměstnával, což lze nepochybně vztáhnout i na obsazení nového pracovního místa, vytvořeného z veřejných rozpočtů.
11. Žalobce proto nesouhlasil se závěrem žalovaného o tom, že posouzení těchto okolností není předmětem kontroly zaměřené na neoprávněná zadržení rozpočtových prostředku, ale lze je zvážit pouze v řízení o prominutí odvodu z důvodu tvrdosti zákona. Žalovaný se nevypořádal řádně s tím, co se rozumí pojmem „obsazení nového pracovního místa“, ačkoliv to představuje předběžnou otázku, o níž si měl kontrolní orgán nejprve učinit úsudek, a teprve na jeho základě posuzovat, zda byla rozpočtová kázeň porušena, či nikoli. Taková úvaha však v napadeném rozhodnutí chybí.
12. Konečně žalobce uvedl, že jím namítané skutečnosti byly mimo jeho vliv (nedodržování povinností zaměstnanců, zneužívání prostředku zaměstnavatele) a ve svém důsledku vedly k opětovnému uvolnění některých nově vytvořených pracovních míst.
13. Žalované Odvolací finanční ředitelství ve vyjádření k žalobě odmítlo všechny žalobní námitky s tím, že jeho postup i postup správce daně byl zcela v souladu s Dohodou o finanční podpoře a s ustanoveními zákona o rozpočtových pravidlech.
14. Při jednání dne 8. března 2018 setrvali účastníci na svých skutkových i právních stanoviscích. Zástupce žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Pověřená zástupkyně žalovaného navrhla zamítnutí žaloby.

III.

Posouzení žaloby

15. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce uzavřel dne 15. 11. 2017 s Úřadem práce v Jeseníku Dohodu o finanční podpoře projektu dle Programu pro podporu tvorby nových pracovních míst v regionech postižených nezaměstnaností č. j. PR-JE-4/2007.
16. V bodě 2.1 této Dohody se zavázal, že ve lhůtě dvou kalendářních let následujících po roce, ve kterém byla uzavřena Dohoda, tj. do 31. 12. 2009, vytvoří a obsadí minimálně 20 nových pracovních míst v okrese Jeseník vytvořených projektem.
17. V bodě 2.2 Dohody se žalobce zavázal, že nová pracovní místa bude obsazovat zaměstnanci s trvalým pobytem na území ČR, zaměstnanými na dobu neurčitou, kteří nebyli nikdy zaměstnáni, jsou nezaměstnaní nebo právě rozvázali pracovní poměr. Počtem pracovních míst se rozumí rozdíl mezi průměrným přepočteným počtem zaměstnanců zaměstnaných příjemcem na území ČR za tři měsíce po uplynutí lhůty dle bodu 2.1 Dohody, tj. k 31.3.2011.
18. V bodě 2.3 Dohody se žalobce rovněž zavázal k tomu, že bude vykonávat podporovanou činnost a zachová počet vytvořených pracovních míst, na která byla poskytnuta finanční podpora podle bodů 1.1 a 3.1 Dohody, po dobu nejméně tří kalendářních let od konce kalendářního roku, ve kterém byly poprvé splněny podmínky vytvoření a obsazenosti 10 míst, současně byla provedena investice 10 mil Kč a příjemce z vlastního kapitálu financoval minimálně 5 mil. Kč (body 3.7 a 3.8 Programu).
19. Dále se žalobce v bodě 2.7 Dohodě zavázal neprodleně písemně sdělit poskytovateli skutečnost, že nemůže splnit závazky vyplývající z Dohody. Pokud se obě strany Dohody nedohodnou na sjednání dodatku k Dohodě, je příjemce povinen vrátit poskytnutou částku finanční podpory, a to

nejpozději do 30 kalendářních dnů od písemného zaslání zamítavého stanoviska poskytovatele k možnosti sjednání dodatku podle bodu 3.2 Dohody, do státního rozpočtu prostřednictvím místně příslušného finančního úřadu. Dodatek k Dohodě nelze sjednat po datu uvedeném v bodě 2.1 Dohody, tj. po 31. 12. 2009.

20. Ze spisu dále vyplývá, že dne 9. 11. 2009 byl mezi týmiž stranami uzavřen Dodatek č. 1, kterým byla předmětná Dohoda změněna tak, že lhůta stanovená ke splnění závazku žalobce byla prodloužena do 31. 12. 2010.
21. Spis obsahuje dále Zprávu o daňové kontrole ze dne 30. 1. 2013, jejímž předmětem bylo zjištění skutečností, rozhodných pro stanovení povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně, týkajících se prostředků poskytnutých v roce 2008 na základě výše citované Dohody. Kontrolní orgán ve Zprávě konstatoval, že žalobce se v Dohodě (včetně jejího Dodatku) zavázal vytvořit a obsadit 20 pracovních míst do 31. 12. 2010, avšak v relevantním období do 31. 3. 2011 bylo vytvořeno a obsazeno pouze 12 nových pracovních míst. Tím došlo k porušení rozpočtové kázně ve výši 1 600 000 Kč.
22. Dále bylo zjištěno, že na základě žádosti žalobce ze dne 15. 10. 2009 byla Dodatkem k Dohodě prodloužena lhůta splnění počtu nově vytvořených pracovních míst. Dne 15. 11. 2010 pak žalobce zaslal Úřadu práce další žádost o povolení změny a vyhotovení Dodatku k Dohodě, ve které požádal o prodloužení termínu do 31. 12. 2011, avšak této žádosti nebylo možno vyhovět a žalobce byl povinen vrátit poskytnutou část finanční podpory do 27. 1. 2011. Tím došlo k porušení rozpočtové kázně ve výši 3 860 000 Kč.
23. Finanční úřad pro Středočeský kraj poté dne 5. 2. 2013 vydal platební výměr, jímž žalobci vyměřil odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně ve výši 3 860 000 Kč, což odůvodnil zjištěními konstatovanými ve Zprávě o daňové kontrole.
24. Žalobce se proti platebnímu výměru odvolal, a namítal, že kontrola se zabývala pouze formálním hodnocením činnosti žalobce, ale nijak se nezabývala tím, proč nebyly řádně splněny podmínky Dohod, tedy zejména že nově vytvořená pracovní místa nebyla obsazena z důvodu nedostatečné kvalifikace potenciálních zaměstnanců, nevyhovující pracovní kázně již přijatých zaměstnanců a nedostatečné kvality jejich práce.
25. Odvolací finanční ředitelství jako odvolací správní orgán změnilo rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že vyměřený odvod za porušení rozpočtové kázně se mění na 1 600 000 Kč.
26. Pokud jde o jednotlivé odvolací námitky, žalovaný se ztotožnil se skutkovými zjištěními správního orgánu I. stupně a konstatoval, že jeho úkolem bylo ověřit plnění podmínek podle uzavřené Dohody, nikoliv hodnotit důvody, které žalobci znemožnily je splnit. Akceptoval i závěr, že žalobce se dopustil porušení rozpočtové kázně a že bylo jeho povinností vrátit poskytnutou částku finanční podpory. Uznal pak jen námitku ohledně výše uloženého odvodu a odvod proto snížil na částku 1 600 000 Kč.
27. Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Z obsahu správního spisu je zřejmé, že žalobce se podle Dohody o finanční podpoře projektu dle Programu pro podporu tvorby nových pracovních míst v regionech postižených nezaměstnaností č. j. PR-JE-4/2007 zavázal k tomu, že ve lhůtě do 31. 12. 2009, vytvoří a obsadí minimálně 20 nových pracovních míst v okrese Jeseník vytvořených projektem. Tato lhůta byla následně Dodatkem k Dohodě prodloužena do 31. 12. 2010. Kontrolou provedenou dne 30. 1. 2013 bylo zjištěno, že ve stanovené lhůtě žalobce vytvořil a obsadil pouze 12 nových pracovních míst. Tuto skutečnost žalobce nijak nerozporoval, poukazoval však na to, že nová pracovní místa nebyla zcela obsazena z důvodů na straně potenciálních zaměstnanců, resp. osob již na těchto místech zaměstnaných (nedostatečná kvalifikace, nevyhovující pracovní kázeň, nedostatečná kvalita práce).

28. Městský soud především odmítl námitku, že finanční úřad neměl při kontrole zkoumat nejen formální stránku věci, tedy zda podmínky Dohody byly či nebyly splněny, ale měl se zabývat také důvody, kterými bylo nesplnění podmínek Dohody způsobeno.
29. Jak je zřejmé z obsahu správního spisu, předmětem daňové kontroly bylo právě a pouze plnění podmínek Dohody v rozsahu jejích bodů 2.1, 2.2, 2.3, 2.5 a 2.7, což odpovídá vymezení předmětu kontroly podle článku 4 Dohody. Nelze při tom odhlédnout od toho, že předmětná Dohoda nestanoví nic o tom, zda a jak je možno, případně nutno přihlížet k důvodům případného nesplnění podmínek Dohody. Správce daně tedy nepochybil, jestliže se při kontrole zabýval právě zjišťováním toho, zda jsou podmínky Dohody plněny, a jestliže konstatoval, že cíl Dohody dosažen nebyl.
30. Namítal-li pak žalobce, že žalovaný se nevypořádal s jeho odvolací námitkou proti pouze formálnímu postupu správce daně, musel městský soud tuto námitku odmítnout, neboť žalovaný tuto věc vypořádal na straně 6 napadeného rozhodnutí, v pasáži označené „Ad 1)“.
31. Žalobce dále namítal, že Dohoda nedefinuje pojmy „vytvoření“ a „obsazení“ pracovního místa, přičemž je-li vytvoření pracovního místa plně v dispozici žalobce, jeho obsazení závisí také na součinnosti s uchazeči o práci, resp. se zaměstnanci, a že tedy žalobce nemůže nést objektivní odpovědnost za to, že nově vytvořená pracovní místa nebyla zcela obsazena.
32. Městský soud ani tyto námitky neakceptoval.
33. Pokud jde o námitku, že Dohoda nedefinuje pojmy „vytvoření“ a „obsazení“ pracovního místa, což podle názoru žalobce mu nelze přičítat k tíži, městský soud konstatoval, že předmětná Dohoda sice neobsahuje výslovnou definici těchto dvou pojmů, avšak že přesto není pochyb o jejich obsahu. Pokud jde o výraz „vytvoření“ pracovního místa, sám žalobce v žalobě uvedl, že se to týká vzniku nového pracovního místa v důsledku aktivního působení žalobce. Ohledně pojmu „obsazení“ pracovního místa je pak třeba poukázat na článek 2.2 Dohody, kde se uvádí, že příjemce se zavazuje, že „*nová pracovní místa bude obsazovat zaměstnanci s trvalým pobytem na území ČR, zaměstnanými na dobu neurčitou ...*“. Soud má tedy za to, že právě z tohoto ustanovení je nepochybné, že obsazením nového pracovního místa se rozumí to, že žalobce jako zaměstnavatel přijme na takové pracovní místo zaměstnance, s nímž sjedná pracovní poměr na dobu neurčitou.
34. Splnění podmínek Dohody tedy spočívalo v tom, že žalobce svou činností dá vzniknout novým 20 pracovním místům a na tato pracovní místa přijme zaměstnance do pracovního poměru na dobu neurčitou. Kontrolou správce daně však vyšlo najevo, že takto obsazeno bylo pouze 12 pracovních míst. Žalobce sice argumentoval tím, že s některými zaměstnanci ukončil pracovní poměr podle ust. § 54 zákoníku práce, přičemž poukazoval na jejich nedostatečnou pracovní kázeň, avšak neuvedl nic bližšího o tom, kolika zaměstnanců se takový situace týkala a kolik nově vytvořených pracovních míst zůstalo právě z takových důvodů neobsazených. Ostatně soud musí poukázat na to, že žalobce vůbec netvrdil, že by ve lhůtě stanovené v Dohodě obsadil všech 20 nově vytvořených pracovních míst zaměstnanci s pracovním poměrem na dobu neurčitou.
35. Namítal-li pak žalobce přílišnou přísnost těchto podmínek a odmítal-li objektivní odpovědnost za jejich nesplnění, městský soud musel poukázat na to, že žalobce takto přísné podmínky akceptoval a takovou odpovědnost přijal právě tím, že uzavřel předmětnou Dohodu. Tato Dohoda stanoví povinnosti žalobce při vytvoření a obsazení nových pracovních míst velmi rigidně a bylo na žalobci, aby jako podnikatelský subjekt zvážil, zda vzhledem ke svým znalostem a dovednostem a vzhledem k situaci na trhu práce v regionu Jeseník bude schopen přísné podmínky Dohody splnit. Tyto podmínky byly žalobci při uzavírání Dohody nepochybně známy, a jelikož žalobce předmětnou Dohodu uzavřel, lze mít za to, že po náležité úvaze dospěl k závěru, že podmínky Dohody dokáže splnit. Uzavřením Dohody tedy žalobce na sebe vzal riziko možného neúspěchu a je povinen nést důsledky takového rozhodnutí.

36. Pro úplnost lze poukázat i na to, že podle článku 5.3 Dohody byl žalobce oprávněn Dohodu vypovědět bez udání důvodu, tedy například i proto, že by se splnění jejích podmínek ukázalo nad jeho možnosti; této možnosti však žalobce nevyužil.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žádná z žalobních námitek nebyla důvodná, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. března 2018

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu